

[H. C. Hansen.]

at dette begreb er det dårligst anvendelige i forbindelse med den højtærede statsministers tale i Haderslev. Jeg takker den højtærede statsminister for hans meddelelse om; at regeringen har visse forslag, og det vil selvfølgelig ikke falde mig ind at fritte den højtærede minister nærmere. Vi har i en måned diskuteret alle mulige detaljer, og jeg var derfor så optimistisk at tro, at hvis regeringen havde disse hensigter, var der heller ikke spor til hinder for, at man her i salen kunne meddele, på hvilke områder man havde til hensigt at fremsætte lovforslag. Men her må vi naturligvis bøje os for regeringens ønske om, at den vil vente, til dens lovforslag er udarbejdet, med at kommentere dem.

Statsministeren (Erik Eriksen): Det ærede medlem hr. H. C. Hansen bliver nødt til at tøje sin nysgerrighed nogle dage endnu, og det kan vel egentlig heller ikke være helt overraskende for ham. Når det ærede medlem siger, at han ikke var i stand til at sige noget om min tale i sammenhæng — det lod sig ikke gøre —, takker jeg for den venlighed, der ligger deri. Jeg gentager, at jeg skal nok være villig til at vende tilbage til den.

Må jeg ivotrigt sige til det ærede medlem, at det, jeg har peget på i Haderslev, var, at der er kræfter, som naturligt arbejder for en forbedring af situationen. Jeg har nævnt selve prisstigningen, der ville virke forbrugsbegrænsende. Jeg har sagt, at de skatter, vi vedtog i efteråret, endnu ikke har nået at øve deres virkning. Jeg har peget på, at de strammere kreditvilkår virker allerede. Jeg har peget på, at råstofmangelen ville modvirke sortbørsløbninger. Jeg har udtrykkeligt understreget, at jeg ikke ville drage slutninger på grundlag af valutastillingen.

Det er det, jeg har sagt, og så har jeg føjet til, at hvis vi ville forene kræfterne, kunne vi også med fortrosthed se fremtiden i møde. Det ærede medlem siger, at han ikke kan opfatte denne tale i sammenhæng, og det er der jo ikke noget at gøre ved, men hvis han ville tage den med det indhold, jeg mener der er i den, og ikke gå ud fra en overskrift, tror jeg, det ville tegne sig noget anderledes også for det ærede medlem.

(Kort bemærkning.)

H. C. Hansen: Den højtærede statsminister må undskylde mig; vi har nu, en kreds af politiske repræsentanter for de forskellige partier i denne sal, i en måned siddet og diskuteret de alvorlige spørgsmål, som står på dagsordenen, og vi har i denne

periode haft en stærk fornemmelse af, at opfattelsen af alvoren i høj grad var tilstede på regeringsholdet — jeg tænker ikke mindst på de udtalelser, den højtærede indenrigsminister har fremsat i en meget bombastisk form, og som jeg tidligere har citeret, og jeg tænker på de sagligt set meget stærke betragtninger, den højtærede finansminister ved forskellige lejligheder har fremsat —, og det må derfor virke egenartet, at den højtærede statsminister derefter rejser til Haderslev og holder en tale, hvoraf det fremgår — jeg kender naturligvis kun de bladreferater, jeg har haft lejlighed til at se —, at nu har vi nået bunden, nu går det opad mod lysere tider.

Jeg så i denne tale en bemærkning, hvori den højtærede statsminister henstillede til mit partis formand, det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, at lade de folk, der skrev hans taler, være opmærksomme på det ene eller det andet. Jeg har derved kun den bemærkning at gøre, at efter at jeg havde læst den højtærede statsministers tale, var jeg ganske på det rene med, at den højtærede statsminister ikke havde anmodet andre om at hjælpe sig med at få den udarbejdet.

Den højtærede statsminister takkede for venligheden i forbindelse med mine tidligere bemærkninger. Jeg må beklage — men det var ikke ment sådan.

Statsministeren (Erik Eriksen): Må jeg sige til det ærede medlem igen, at jeg bestrider ikke, at vi har forhandlet i en måned. Regeringen forelagde den 1. februar sine forslag til forhandling, og derefter forhandlede vi i nogen tid; så rejste socialdemokratiets formand til udlandet, og derefter modtog vi de socialdemokratiske ændringsforslag. Jeg kan ikke se, at den tale, jeg har holdt, er i modsætning til det, finansministeren har påpeget.

Så siger det ærede medlem, at det var måske ønskeligt, at jeg lod andre udarbejde mine taler. Jeg forstår naturligvis godt, at det ærede medlem måske kunne ønske det, men jeg agter altså at fortsætte, som jeg plejer.

(Kort bemærkning.)

H. C. Hansen: Jeg har ikke sagt, at jeg ville anse det for ønskeligt, at den højtærede statsminister lod andre udarbejde sine taler. Jeg har sagt, at det fremgik klart af dem, at den højtærede statsminister selv havde udarbejdet dem. Og når vi nu bliver truet med, at det skal ske også i fremtiden, ved vi jo, hvad vi kan vente os.